

По-забележителни нѣща, които сж намѣриха въ този манастиръ сж:

Въ една дупка, представляваща нѣщо, като скривалище и намираща се подъ престола, се намѣриха нѣколко стари църковни принадлежно-сти, като: антимиcъ, дискоcъ, чаша, копие и звезда. На антимиcа е отбелязано: 1716 *Malov* 15 — 1716 май 15.

Вжтре въ олтаря има голѣмъ и многоцененъ кръстъ около 25 сант., съ много фина резба, обкованъ съ сребро и украсенъ съ емайлъ и разноцвѣтни камъни. На дрѣжката на този кръстъ е отбелязана годи-ната 1691.

Въ църквата има едно славянско евангелие, което е поставено въ разкошна сребърна подвързия, но въ тази сжщата подвързия, на която е отбелязано на грѣцки: 28 *Декември* 1753 — 28 декември 1753 год., е имало по-рано поставено старо грѣцко евангелие. Въ срѣдата на ук-рашенията на корицитѣ стои надписъ на грѣцки, че евангелието било подарено отъ рабъ Божий Иванъ Елефтеровъ, навѣрно синъ на епи-тропа Елефтеръ, единъ отъ дарителитѣ на полюлея. Има и друго грѣцко евангелие отъ 1760 г., но неговитѣ сребърни украшения сж отъ 1862 г.

Въ една отъ грѣцкитѣ книги е отбелязано на грѣцки, че мѣна-стирската църква е била поправена въ 1837 год. и че тогава се поя-вила чумата, отъ която сж умрѣли игуменката и 11 калугерки.

Този женски манастиръ по мѣстоположението и уредбата си е единъ чаровенъ кжтъ, съхраняващъ религиозността и разполагащъ къмъ съзерцание и ентузиазъмъ. Кацналъ почти надъ високо издигащитѣ се скали на дефилето, по което минава течението на р. Янтра, предъ него къмъ западъ се открива една възхитителна гледка. Най-първо, въ дълбоката долина въ подножието на издигачии се на срѣща Царевецъ (върху който се биле построени великолепитѣ дворци на българскитѣ царе) погледътъ се привлича отъ бързотечната Янтра, която, като прострѣна огромна сребърна лента съ чуднитѣ извивки и лакатушки предава на мѣстността, кждето се издига старата българска столица, една омайна по чаровността си украса. И всичко това съ долинитѣ и хълмоветѣ вкупомъ представлява една ненаситна за окото картина. Отъ тамъ, отъ този манастиръ, се виждатъ като на дланъ историческитѣ възви-шености: Царевецъ и Трапезица, обградени съ вѣковнитѣ си крепости, съ бележитата църква св. Параскева, издигната на самия върхъ на Ца-ревецъ и преобърната отъ турцитѣ на джамия. Картината става още по-прелестна съ търновскитѣ кжщи, построени въ полукръгъ надъ ви-сокиѣ скали, въ подножието на които се извира пѣнливата Янтра, както и съ кжщитѣ, разположени амфитеатрално една надъ друга и дости-гащи до върха на височината Карталъ. Всичко това пленява погледа. Гледката е омайна, незабравима. Колко пжти съзерцавахъ азъ въ детин-ството си отъ арбанашкитѣ висоти тая чаровна картина и какъ азъ се възхищавахъ отъ нея! Тя става още по-чаровна и съ това, че задъ са-мия градъ се редятъ една задъ друга, като въ изкуственъ фонъ тър-новскитѣ околорѣстни предгория, а още по-далечъ, на небосклона, се издигатъ величавитѣ върхове на Троянския и на Карловския балканъ.

Съ влизането въ манастиря се открива обширенъ преденъ дворъ, въ лѣвата страна на който по възвишението се издигатъ стари орѣ-хови дървета. Въ дѣсната страна сж конюшнитѣ, кждето се прибиратъ конетѣ и колата на посетителитѣ за подслонъ. Този дворъ е голѣмъ около 2000 кв. м. и е обграденъ съ каменъ зидъ. На западния край на този преденъ дворъ се издига висока каменна стена, въ която е и вхо-дътъ за вътрешния църковенъ дворъ. Въ последния се издига църквата, построена въ срѣдата на този дворъ. Съ влизането въ него отъ дѣс-